Verordnungsblatt
des Generalgouverneurs
für die besetzten polnischen Gebiete
Teil I

Dziennik rozporządzeń
Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów
Część I

1940	Ausgegeben zu Krakau, den 6. Februar 1940 Wydano w Krakau (w Krakowie), dnia 6 lutego 1940 r.	Nr. 10

Inhalt / Treść

Verordnung
über die Benutzung der Eisenbahn durch Juden im Generalgouvernement.

Vom 26. Januar 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Die Benutzung der Eisenbahn durch Juden wird bis auf weiteres verboten.

(2) Dies gilt nicht für Reisen, für die eine schriftliche Anordnung des Generalgouverneurs, seines Amtes oder eines Distriktschefs vorliegt.

§ 2

(1) Zuwiderhandlungen werden mit Gefängnis und mit Geldstrafe bis zu unbegrenzter Höhe oder mit einer dieser Strafen bestraft.

(2) Zuständig für die Aburteilung ist das Sondergericht.

§ 3

Diese Verordnung tritt mit dem Tage nach ihrer Verkündung in Kraft.

Krakau, den 26. Januar 1940.

**Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete
Frank**

Rozporządzenie
o używaniu kolei przez żydów w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 26 stycznia 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam

§ 1

(1) Używanie kolei przez żydów jest wzbronione aż do odwołania.

(2) Nie dotyczy to podróży, przy których zachodzi piśmienne zarządzenie Generalnego Gubernatora, jego urzędu lub Szefa Okręgowego.

§ 2

(1) Winni wykroczenia podlegają karze więzienia i grzywny w nieograniczonej wysokości lub jednej z tych kar.

(2) Dla zawyrokowania właściwy jest Sąd Specjalny.

§ 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem po ogłoszeniu.

Krakau (Kraków), dnia 26 stycznia 1940 r.

**Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów
Frank**

Verordnung

über die Herstellung und den Vertrieb von Seifen und Waschmitteln aller Art (Seifenverordnung).

Vom 1. Februar 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Im Gebiet des Generalgouvernements dürfen ab 1. Februar 1940 Seifen und Waschmittel aller Art durch gewerbliche Betriebe nur noch in folgender Beschaffenheit und Verpackung hergestellt werden:

a) Haushaltsseife mit nicht mehr und nicht weniger als 45 v. H. Fettsäure, gefüllt mit Wasserglas. Die Seife darf nur in Stücken von 1/4 kg Ursprungsgewicht geliefert werden.

b) Feinseife (Toilettenseife) mit nicht mehr und nicht weniger als 45 v. H. Fettsäuregehalt. Die Füllung hat mit Kaolin zu erfolgen. Andere Füllmassen kann der Leiter der Abteilung Wirtschaft im Amt des Generalgouverneurs zulassen. Die Feinseife darf nur in Stücken von 80 g Ursprungsgewicht hergestellt werden.

c) Rasierseife mit nicht mehr und nicht weniger als 80 v. H. Fettsäuregehalt. Die Rasierseife darf nur in Stücken von 60 g Ursprungsgewicht hergestellt werden.

d) Wasch- (Seifen-) Pulver mit nicht mehr und nicht weniger als 20 v. H. Fettsäuregehalt. Das Waschpulver darf nur in Packungen von 1/4 kg Ursprungsgewicht geliefert werden. Für Großverbraucher kann die Abgabe lose in Säcken erfolgen. Großverbraucher sind Wehrmachts-, Polizei-, SS-Einheiten, Zivildienststellen, Krankenhäuser, Kasinos, Industriebetriebe, Wäschereien usw.

e) Flüssige Kopfwaschseife mit nicht mehr als 15 v. H. und nicht weniger als 13 v. H. Fettsäuregehalt. Die Verwendung von Türkischrotöl ist verboten.

f) Seifen-Schampoon mit nicht mehr als 40 v. H. und nicht weniger als 36 v. H. Fettsäuregehalt.

g) Scheuermittel mit nicht mehr und nicht weniger als 3 v. H. Fettsäuregehalt.

(2) Haushaltungen und nichtgewerbliche Betriebe dürfen Seifen und Waschmittel aller Art weder zum Eigenverbrauch noch zur Weiterverarbeitung noch zum Verkauf herstellen.

§ 2

Fette, die zur menschlichen Ernährung geeignet sind, und solche fetthaltigen Rohstoffe, die zur Herstellung von Nahrungsmitteln verwendet werden können, dürfen nicht zu Seifen und Waschmitteln sowie anderen fetthaltigen Reinigungsmitteln verarbeitet werden.

§ 3

(1) Die Herstellung der im § 1 zugelassenen Seifen und Waschmittel bedarf der Genehmigung des Leiters der Abteilung Wirtschaft im Amt des

Rozporządzenie

o wyrobie i sprzedaży mydeł i środków do prania wszelkiego rodzaju (Rozporządzenie mydlane).

Z dnia 1 lutego 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych obszarów polskich z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Od dnia 1 lutego 1940 r. zakładom przemysłowym na obszarze Generalnego Gubernatorstwa wolno wyrabiać mydła i proszki do prania wszelkiego rodzaju tylko jakości następującej i w opakowaniu następującym:

a) Mydło do gospodarstwa domowego z nie mniej i nie więcej niż 45% kwasu tłuszczowego napełnione szkłem wodnym. Mydło wolno dostarczać tylko w sztukach po 1/4 kg wagi pierwotnej.

b) Mydło toaletowe z nie mniej i nie więcej niż 45% zawartości kwasu tłuszczowego. Napełnienie winno nastąpić kaolinem. Na używanie innych mas do napełniania może zezwalać Kierownik Wydziału Gospodarki przy Urzędzie Generalnego Gubernatora. Mydło toaletowe wolno wyrabiać tylko w sztukach po 80 g wagi pierwotnej.

c) Mydło do golenia z nie mniej i nie więcej niż 80% zawartości kwasu tłuszczowego. Mydło do golenia wolno wyrabiać tylko w sztukach po 60 g wagi pierwotnej.

d) Proszek mydlany (proszek do prania) z nie więcej i nie mniej niż 20% zawartości kwasu tłuszczowego. Proszek do prania wolno dostarczać w paczkach po 1/4 kg wagi pierwotnej. Dla konsumentów en gros dostawa nastąpić może luzem we workach. Konsumentami en gros są: oddziały Sił Zbrojnych, Policji, SS, urzędy cywilne, szpitale, kasyna, przedsiębiorstwa przemysłowe, pralnie i t. d.

e) Mydło płynne do mycia głowy z nie więcej niż 15% i nie mniej niż 13% zawartości kwasu tłuszczowego. Używanie oleju tureckiego jest zabronione.

f) Szampon mydlany z nie więcej niż 40% i nie mniej niż 36% zawartości kwasu tłuszczowego.

g) Środki do szorowania z nie więcej i nie mniej niż 3% zawartości kwasu tłuszczowego.

(2) Gospodarstwom domowym i zakładom nie przemysłowym nie wolno wyrabiać mydeł i środków do prania wszelkiego rodzaju ani dla użytku własnego, ani dla przerobu dalszego, ani dla sprzedaży.

§ 2

Tłuszczów, nadających się do wyżywienia ludzkiego oraz surowców z zawartością tłuszczu, a mogących być używanych do wyrobu środków żywnościowych, nie wolno przerabiać na mydła i środki do prania oraz inne środki do czyszczenia z zawartością tłuszczu.

§ 3

(1) Wyrób mydeł i środków do prania, dopuszczonych w § 1, wymaga zezwolenia Kierownika Wydziału Gospodarki przy Urzędzie Generalnego

Generalgouverneurs. Die Genehmigung ist bis zum 1. März 1940 nachzusuchen.

(2) Die Genehmigung soll nur solchen Betrieben erteilt werden, die im Jahre 1938 mindestens 800 t Seife — gerechnet auf Kernseife zu 63 v. H. — hergestellt haben. Die Genehmigung kann von Bedingungen abhängig gemacht und mit Auflagen versehen werden.

(3) Als Herstellung gilt auch die Umarbeitung und Weiterverarbeitung von Seifen und Waschmitteln aller Art.

§ 4

(1) Die Seifen- und Waschmittelversorgung des Generalgouvernements regelt der

„Verband der Seifenfabriken im Generalgouvernement".

Der Verband ist rechtsfähig und hat seinen Sitz in Warschau.

(2) Die näheren Bestimmungen über den Aufbau und den Wirkungskreis des Verbandes einschließlich seines Prüfungsrechtes trifft der Leiter der Abteilung Wirtschaft, der auch befugt ist, Zuwiderhandlungen gegen die von dem Verbande getroffenen Anordnungen mit Ordnungsstrafe in Geld bis zu 10 000 Zloty zu bestrafen.

§ 5

(1) Seifen und Waschmittel aller Art dürfen ab 20. Februar 1940 nur noch nach den Weisungen des Verbandes verkauft oder geliefert werden.

(2) Soweit Betriebe, die bisher Seifen und Waschmittel hergestellt haben, eine Genehmigung nach § 3 nicht erhalten, darf über ihre Vorräte an Roh-, Halb- und Fertigwaren ohne Genehmigung des Verbandes der Seifenfabriken im Generalgouvernement nicht durch Rechtsgeschäfte verfügt werden. Eine ohne diese Genehmigung vorgenommene Verfügung ist nichtig. Der rechtsgeschäftlichen Verfügung steht eine Verfügung gleich, die im Wege der Zwangsvollstreckung oder der Arrestvollziehung erfolgt.

(3) Einer Verfügungsbeschränkung der in Abs. 2 genannten Art unterliegen auch die Vorräte an Seifen und Waschmitteln aller Art bei Händlern.

(4) Es ist verboten, an den Vorräten der in Abs. 2 und 3 genannten Waren Veränderungen vorzunehmen.

§ 6

Vorräte an Seifen und Waschmitteln nach dem Stande vom 20. Februar 1940 sind von den Herstellern und Händlern bis zum 1. März 1940 dem Verband der Seifenfabriken im Generalgouvernement in Warschau anzumelden.

§ 7

(1) Das bei der Herstellung von Seifen und Waschmitteln angefallene Glyzerin sowie eingedampftes Glyzerin unterliegen zugunsten des Verbandes der Seifenfabriken im Generalgouvernement ebenfalls der Verfügungsbeschränkung nach § 5 Abs. 2.

(2) Vorräte von Glyzerin sind bei dem Verband bis zum 20. Februar 1940, die in Zukunft anfallenden jeweils innerhalb von einer Woche anzumelden.

§ 8

(1) Der Vertrieb von Seifen und Waschmitteln aller Art darf nur durch Händler (Großhändler.

Gubernatora. O zezwolenie należy wystarać się do dnia 1 marca 1940 r.

(2) Zezwolenie ma być udzielone tylko takim przedsiębiorstwom, które w roku 1938 wyrabiały przynajmniej 800 t mydła — licząc na mydło jędrne 63%-owe. Zezwolenie można uzależnić od warunków oraz od wykonania nałożonych obowiązków.

(3) Za wyrób uważa się także przeróbkę i dalszą obróbkę mydeł i środków do prania wszelkiego rodzaju.

§ 4

(1) Zaopatrzenie obszarów Generalnego Gubernatorstwa w mydła i środki do prania reguluje

„Verband der Seifenfabriken im Generalgouvernement"
(Związek Fabryk Mydła w Generalnym Gubernatorstwie).

Związek posiada zdolność prawną i ma swoją siedzibę w Warschau (w Warszawie).

(2) Bliższe postanowienia o organizacji i zakresie działalności Związku włącznie z jego prawem badania wydaje Kierownik Wydziału Gospodarki. który również uprawniony jest do ukarania wykraczających przeciw zarządzeniom, wydanym przez Związek, pieniężną karą porządkową do wysokości 10.000 zł.

§ 5

(1) Mydła i środki do prania wszelkiego rodzaju wolno sprzedawać lub dostarczać od dnia 20 lutego 1940 r. tylko zgodnie z poleceniami Związku.

(2) Jeżeli przedsiębiorstwa, które dotychczas wytwarzały mydła i środki do prania, nie otrzymały zezwolenia, wspomnianego w § 3, nie wolno rozporządzać przez czynności prawne bez zezwolenia Związku Fabryk Mydła w Generalnym Gubernatorstwie ich zapasami surowców, półfabrykatów i wyrobów gotowych. Rozporządzenie dokonane bez wspomnianego zezwolenia jest nieważne. Na równi z rozporządzeniem o charakterze czynności prawnej traktuje się rozporządzenie, wykonane w drodze egzekucji lub aresztu.

(3) Ograniczeniu rozporządzenia, o którym mowa w ust. 2, podlegają również zapasy mydeł i środków do prania wszelkiego rodzaju, znajdujących się u handlarzy.

(4) Zabrania się dokonywania zmian w zapasach towarów. wymienionych w ust. 2 i 3.

§ 6

Wytwórcy i handlarze obowiązani są zapasy mydeł i środków do prania według stanu w dniu 20 lutego 1940 r. zgłosić Związkowi Fabryk Mydła w Generalnym Gubernatorstwie w Warschau (w Warszawie) do dnia 1 marca 1940 r.

§ 7

(1) Gliceryna, zachodząca przy wytwarzaniu mydeł i środków do prania oraz gliceryna podparowana podlega również ograniczeniu rozporządzenia. o którym mowa w § 5 ust. 2, na rzecz Związku Fabryk Mydła w Generalnym Gubernatorstwie.

(2) Zapasy gliceryny należy zgłosić Związkowi do dnia 20 lutego 1940 r., a nabywane w przyszłości każdorazowo w ciągu jednego tygodnia.

§ 8

(1) Zbyt mydeł i środków do prania wszelkiego rodzaju może nastąpić tylko przez handlarzy (hur-

Einzelhandelsgeschäfte) erfolgen, die im Besitz eines besonderen Erlaubnisscheines sind.

(2) Der Erlaubnisschein wird von den Kreishauptleuten (Stadthauptleuten) oder den von diesen beauftragten Dienststellen erteilt. Die Kreishauptleute (Stadthauptleute) haben die Listen der hiernach zugelassenen Händler öffentlich bekanntzumachen. Die Chefs der Distrikte haben ein Gesamtverzeichnis dieser Händler alljährlich im April der Abteilung Wirtschaft im Amt des Generalgouverneurs und dem Verband der Seifenfabriken im Generalgouvernement einzureichen.

§ 9

(1) Herstellern von Seifen- und Waschmitteln aller Art, die nach § 3 eine Genehmigung zur weiteren Herstellung nicht erhalten, kann eine Entschädigung gewährt werden. Der Leiter der Abteilung Wirtschaft im Amt des Generalgouverneurs setzt die Entschädigung durch Feststellungsbescheid fest. Diese Entscheidung ist endgültig.

(2) Das gleiche gilt für Inhaber von Betrieben, zu deren Lasten eine Verfügungsbeschränkung nach §§ 5, 7 besteht hinsichtlich der betroffenen Waren.

§ 10

Der Leiter der Abteilung Wirtschaft ist ermächtigt, die in dieser Verordnung festgesetzten Fristen zu ändern.

§ 11

(1) Wer es unternimmt, den Vorschriften dieser Verordnung zuwiderzuhandeln, wird mit Gefängnis und mit Geldstrafe bis zu unbegrenzter Höhe oder mit einer dieser Strafen bestraft.

(2) In schweren Fällen kann auf Zuchthaus erkannt werden.

(3) Neben der Strafe ist auf Einziehung der verbotswidrig hergestellten, umgearbeiteten oder in Vertrieb gebrachten Waren und der zur verbotswidrigen Herstellung oder Umarbeitung bestimmten Stoffe zu erkennen. Auf die Einziehung kann selbständig erkannt werden.

§ 12

Die Chefs der Distrikte können in schweren Fällen der Zuwiderhandlung gegen die Vorschriften dieser Verordnung den Geschäftsbetrieb durch schriftliche Verfügung vorübergehend oder dauernd schließen.

§ 13

Mit dem Inkrafttreten dieser Verordnung verlieren die von den Chefs der Distrikte und Kreishauptleuten (Stadthauptleuten) erlassenen Anordnungen über die Herstellung und den Vertrieb von Seifen- und Waschmitteln aller Art ihre Gültigkeit.

§ 14

Diese Verordnung tritt am 10. Februar 1940 in Kraft.

Krakau, den 1. Februar 1940

Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete
Frank

towników, sklepy sprzedaży detalicznej), będących w posiadaniu specjalnego zezwolenia na piśmie.

(2) Zezwolenia udzielają Starostowie Powiatowi (Miejscy), lub urzędy przez nich do tegoż upoważnione. Starostowie Powiatowi (Miejscy) winni podać do publicznej wiadomości listy handlarzy dopuszczonych według tegoż. Szefowie Okręgów winni corocznie w kwietniu złożyć Wydziałowi Gospodarki przy Urzędzie Generalnego Gubernatora oraz Związkowi Fabryk Mydła w Generalnym Gubernatorstwie wykaz ogólny tych handlarzy.

§ 9

(1) Wytwórcom mydeł i środków do prania wszelkiego rodzaju, którzy nie otrzymują zezwolenia do dalszego wytwarzania, określonego w § 3, może być przyznane odszkodowanie. Odszkodowanie ustala Kierownik Wydziału Gospodarki przy Urzędzie Generalnego Gubernatora zawiadomieniem stwierdzającym. Decyzja ta jest ostateczna.

(2) To samo odnosi się do właścicieli przedsiębiorstw, na ciężar których istnieje ograniczenie rozporządzenia, o którym mowa w §§ 5, 7, względem towarów dotkniętych.

§ 10

Kierownik Wydziału Gospodarki jest upoważniony do zmiany terminów, ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 11

(1) Kto usiłuje wykraczać przeciw przepisom rozporządzenia niniejszego, podlega karze więzienia lub grzywny do wysokości nieograniczonej lub jednej z tych kar.

(2) W wypadkach ciężkich można orzec ciężkie więzienie.

(3) Obok kary należy orzec ściągnięcie towarów wyrabianych, przerabianych lub puszczonych w obrót wbrew zakazowi oraz materiałów, przeznaczonych do wyrabiania lub przerabiania wbrew zakazowi. Ściągnięcie można orzec samodzielnie.

§ 12

Szefowie Okręgów mogą w ciężkich wypadkach wykroczenia przeciw przepisom niniejszego rozporządzenia pisemnym zarządzeniem zamknąć przedsiębiorstwo przejściowo lub na stałe.

§ 13

Z wejściem w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc zarządzenia o wytwarzaniu i sprzedaży mydeł i środków do prania wszelkiego rodzaju, wydane przez Szefów Okręgów i Starostów Powiatowych (Miejskich).

§ 14

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 10 lutego 1940 r.

Krakau (Kraków), dnia 1 lutego 1940 r.

Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów
Frank

Herausgeber: Der Chef des Amtes des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete, Krakau 20, Mickiewicz-Allee 30. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H., Krakau, Ulica Wielopole 1. — Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf. Der Bezugspreis beträgt vierteljährlich für Teil I mit Teil II 14.40 Zloty (7.20 RM). Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der achtseitige Bogen zu 0.60 Zloty (0.30 RM). — Die Auslieferung erfolgt im Generalgouvernement durch das Verlagsamt der Abteilung für Volksaufklärung und Propaganda im Amt des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete, Krakau 20, Mickiewicz-Allee 30, im Deutschen Reich durch den Deutschen Rechtsverlag G. m. b. H., Berlin W. 35, Hildebrandstraße 8, Wien 1, Riemergasse 1, Leipzig C 1, Inselstraße 10. — Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text maßgebend. — Zitierweise: Verordnungsblatt GGP. I bzw. II.